

Reindrifststyret
Postboks 1104
9504 ALTA

Deres ref

Vår ref
201000047-/MMY

Dato
28.01.2011

Vedrørende vurdering av reintallsvedtak av desember 2010.

Vi viser til Landbruks- og matdepartementets brev av 27.12.10 om vurdering av Reindrifststyrets vedtak av 9. og 10. desember 2010 om øvre reintall. Det vises her til saksnumrene 59/10, 60/10, 61/10, 62/10, 65/10, 67/10, 70/10, 71/10 og 72/10. Bakgrunnen for at departementet ønsket å foreta en vurdering av de nevnte reintallsvedtakene, er den vanskelige ressursituasjonen i deler av Finnmark.

Landbruks- og matdepartementet har nå ferdigbehandlet sakene, og konkludert som følger:

Reindrifststyrets vedtak i sak 71/10 og 72/10 oppheves ikke. Det vil imidlertid være naturlig med en ny gjennomgang av øvre reintall når det foreligger avklaring av bruken av de ulike årstidsbeitene.

På grunn av manglende måloppnåelse i forhold til økologisk bærekraft, oppheves Reindrifststyrets vedtak i sakene 59/10, 60/10, 61/10, 62/10, 65/10, 67/10 og 70/10. Sakene sendes med dette tilbake til Reindrifststyret for ny behandling. Det forutsettes at Reindrifststyret tar kontakt med distriktene i den videre prosessen, og at ny behandling er sluttført i Reindrifststyret innen 15. mars 2011.

Det vises videre til departementets brev av 19. desember 2008 vedrørende veileder for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall, samt brev av 26. april 2010 vedrørende saksbehandling og godkjenning av bruksregler. I begge brevene til Reindrifststyret påpeker departementet betydningen av å bruke kriteriene for økologisk bærekraft i forbindelse med myndighetenes godkjenning av distriktenes reintallsvedtak.

Departementet kan ikke se at Reindrifststyret under andre gangs behandling av øvre reintall i særlig eller tilstrekkelig grad har lagt de nevnte kriterier og normer til grunn for sine vedtak. I de sakene der kriteriene er brukt, er det ikke tilstrekkelig redegjort for om distriktene forventes å oppnå normer for vekter, kalvetilgang eller produksjon med vedtatt reintall. Videre kan vi heller ikke se at oppfølging av reintallsvedtakene i distriktene er tilstrekkelig konkretisert av Reindrifststyret. Dette gjelder både i forhold til utvikling av reintall og av normene. Følgelig finner departementet at det verken i tilstrekkelig grad er dokumentert eller sannsynliggjort at distriktene vil kunne oppnå målet om økologisk bærekraft med de vedtatte reintallene.

Videre ser vi av både distriktenes redegjørelser og forvaltningens saksfremlegg at det kan ha vært vanskelig for Reindrifststyret å vurdere distriktenes reintall i henhold til kriteriene, normene og departementets føringer, og dermed i forhold til målet om å fastsette økologisk bærekraftige reintall. Dette er beklagelig.

Departementet vil derfor presisere at i den videre prosessen med godkjenning av reintall, skal kriteriene og normene brukes slik som anbefalt i rapporten "Kriterier/indikatorer på økologisk bærekraftig reintall" og "Veileder for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall".

På bakgrunn av de uklarheter som fremkommer i saksfremlegg på dette punktet, har departementet funnet det nødvendig å klargjøre en del momenter vedrørende anbefalingene i rapporten "Kriterier /indikatorer på økologisk bærekraftig reintall" og "Veileder for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall", se vedlegg.

Med hilsen

Leif Forsell (e.f.)
ekspedisjonssjef

Marit Myklevold
avdelingsdirektør

VEDLEGG:

Presisering av de mest sentrale elementene i ”Kriterier/indikatorer for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall” og ”Veileder for fastsetting av økologisk bærekraftig reintall”

- Gjennomsnitt av reintall fra de siste 5 årene (minimum antall år) legges til grunn for vurderingene av vekter, kalvetilgang og produksjon. Dersom historiske tall legges til grunn, må det innbefatte minimum en 5 års periode. Dvs. at det kan ikke plukkes ut enkelte år der reintall og vekter etc. er iht. norm.
- Kriterier under norm i 5 års perioden indikerer at reintallet i gjennomsnitt har vært for høyt. Avvik i ett kriterium eller ett enkelt år kan forekomme, men dersom distriktet i gjennomsnitt ligger under eller på nedre normintervall er det tegn på at reintallet er for høyt eller i grenseland til å være for høyt. Vedvarende varierende kjøttproduksjon og/eller kalvetilgang tyder også på at dette ikke er en økologisk bærekraftig situasjon. Reintallet bør da justeres ned.
- Nedadgående vekter de siste 5 årene i kombinasjon med økende reintall viser likeledes at her er reintallet så høyt at videre vekst, eller opprettholdelse av dagens reintall, vil medføre fortsatt nedgang i gjennomsnittsvekter. Dette er ikke en økologisk bærekraftig utvikling selv om distriktet er innenfor nederste norm. Her er det grunn til å anbefale et lavere reintall.
- Det skal ikke være et mål for distriktene om å komme ned på norm – dette er absolutt minimum. Laveste normintervall gjelder for distrikt/områder med lave vekter og høyeste normintervall for distrikt/områder med høyere vekter, jf veilederen. Her kan det vurderes å bruke skjønn i forhold til hvor i normintervallet distriktene bør ”styre” med sitt reintallsvedtak. Uansett er det ikke i henhold til kriteriegruppens anbefalinger å vedta et høyt/høyere reintall for å komme ned på normen.
- Distriktene med svært lave vekter kan gis en periode på 3 år for å komme ned på fastsatt reintall og kriterier innenfor norm. Dette gjelder for eksempel for de distrikt som har kalvevekter rundt 12-14 kg i dag. Dersom fastsatt reintall ikke bidrar til kriterier innenfor norm, må distriktet utarbeide ett nytt og lavere reintall. Disse distriktene må følges opp særskilt i løpet av 3 års perioden, for eksempel at distriktene selv rapporterer om vektutvikling og slakteuttaket etter endt slaktesesong.

- Kriterigruppen har også definert god kjøttkvalitet og god dyrevelferd inn i begrepet økologisk bærekraft. Generelt kan man si at for å tilfredsstille krav om god kjøttkvalitet og god dyrevelferd bør vektene ligge over normintervallet. Det må her påpekes at kriteriegruppen på sikt anbefalte distriktene å komme over norm for å optimalisere produksjon i forhold til kjøttavkastning og kvalitet.
- Kriteriegruppen la derfor til grunn at det er rom for ytterligere økning i gjennomsnittsvekter og kjøttuttak når normene for økologisk bærekraft er nådd. Gruppen mente at i disse områdene var det rom for å oppnå slaktevekter over 20 kg for kalv, og over 29 kg for voksne dyr og et slakteuttak over 11 kg per livrein.